

פְּלִימִיר חַלְבָּנִיקֶוב, בְּנְדִיקְט לִיבְשִׂיז לְרַגֵּל הַגַּעַתּוֹ שֶׁל מַרְיַנְטִי לְרוּסִיה: גִּילּוֹי דֻּעָת

מרוסית: רועי חן

ילדיים אוחדים והישוב האיטלקי שעיל גדורות הניבת נופלים היום מתווך טעמים אישיים לרגלי מריינטי, ובכך בוגדים בצדעה הראשון של האמנות הרווחת בדרך אל החירות ואל הכבוד, ומשחילים את צוואר אסיה האצילי אל אפשר אירופה.

אנשים שאינם מעוניינים בתרמה על צוואריהם יהיה, כמו ביוםיהם המבישים של ווּהָרָן ומקס לינדר, משקיפים נינוחים על מעשה גבורה אף.

בני החורין נותרו בצד. הם זוכרים את חוק הכנסת האורחים, אך קשטים מתחזה וגביניהם זעופים.

גָּר, דַּע אֲתָה הַמִּדְינָה שָׁאָלָה בָּאתָ!
גִּזְזָת כְּבָשׂ הַכְּנִסְתָּה אֲוֹרָחִים פִּירּוֹשָׁה עֲבֹדוֹת.

1914